

Človek sa nesmie ohliadať na reči svetských ľudí – sv. František Saleský

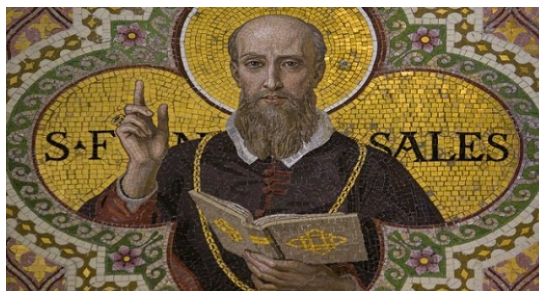
sv. František Saleský

3. júla 2019 ✝ Spoločnosť

Hneď ako svetskí ľudia spozorujú, že chceš viesť zbožný život, hneď sa do teba začnú navážať tisícerymi posmechmi a ohováraniami. Tí najzlomyseľnejší budú tvoju premenu opisovať ako pokrytectvo, pobožnosťárstvo a neúprimnosť: budú hovoriť, že sa ti zrútil svet, a preto sa pred ním utiekaš k Bohu.

Tvoji priatelia sa poponáhľajú a znesú ti hromadu výčítok (podľa ich názoru samozrejme veľmi rozvážnych a dobre mienených), napríklad: „Prepadneš akejsi záдумčivosti, stratiš vážnosť u ľudí, bude z teba nezniesiteľná osoba, predčasne zostarneš, utrpia tým tvoje domáce záležitosti, sme len ľudia – nie anjeli, veď človek sa dostane do Neba i bez všetkých tých cirkevných tajomstiev“ a tisíce podobných hlúpostí.

Filotea moja, toto všetko sú len zbytočné reči. Tým ľuďom vôbec nejde ani o tvoje zdravie, ani o tvoje záležitosti. „Keby ste patrili svetu,“ hovorí Spasiteľ, „svet by miloval to, čo je jeho. Pretože však nie ste zo sveta..., preto vás svet nenávidí“ [J 15, 19]. Videli sme urodzených pánov a dámy, ako strávili celú noc, alebo aj viac nocí za sebou hraním šachov alebo kariet. Je ale možné predstaviť si smutnejšie, záдумčivejšie, pochmurnejšie zaujatie ako je toto? A hľa: svetáci ani nepípli, priatelia si vôbec nerobili starosti. Keď ale niekto hodinu rozjíma alebo keď si trochu privstaneme, aby sme sa pripravili ku sv. prijímaniu, každý beží k lekárovi, aby nás liečil na hypochondriu alebo na žltáčku. Keď ľudia pretancujú tridsať nocí, nikto nemá žiadne problémy, ale po jedinom prebdení noci na Vianoce už druhý deň každý kašle a sťažuje sa na bolenie brucha. Každý vidí, že svet je nespravodlivý sudca – láskavý a dobrý na svoje deti, ale strohý a prísny na deti Božie.

Zdroj: gloria.tv

So svetom môžeme byť zadobre iba tak, že s ním pôjdeme aj do záhuby. Uspokojiť svet nemôžeme, lebo je príliš divný. Spasiteľ povedal: „Prišiel Ján, nejedol a nepil – a hovoria: ‘Je posadnutý.’ Prišiel Syn človeka, je, a pije – a hovoria: ‘Je to žráč a pijan, priateľ colníkov a hriešnikov!’“ [Mt 11, 18-19]. Je to tak, Filotea, že ak sa budeme blahovoľnosťami so svetom smiať, hrať s ním a tancovať, bude tým pohoršený; ak to neurobíme, obviní nás, že sme pokrytci alebo záдумčivci. Keď sa pekne ustrojíme, pochopí to nejak inak; keď sa o oblečenie starať nebudeme, bude to považovať za neporiadnosť; našu veselosť nazve rozpustilosťou, naše sebazápory ponurosťou. Keďže sa na nás pozerá týmto neláskavým pohľadom, nemôžeme sa mu nikdy

zavďačiť. Naše nedokonalosti zveličuje a rozkrikuje, že sú to hriechy, z našich všedných hriechov robí hriechy smrteľné; a hriechy, ktorých sme sa dopustili zo slabosti, prevráti na hriechy zo zlomyseľnosti. Svätý Pavol hovorí, že „lásky je... zhovievavá a dobrotivá“ [1 Kor 13,4] na rozdiel od toho svet je zlý, a hoci aj „lásky nepočíta krivdy“ (nevidí hneď v každom čine zlý úmysel) [1 Kor 13, 5], svet ale vidí krivdu všade; ak nemôže obviňovať naše činy, obviňuje naše úmysly. Ak sú ovce rohaté alebo bez rohov, biele alebo čierne, vlk vždy keď môže, ich aj tak zožerie.

Nech robíme čokoľvek, svet bude vždy proti nám bojovať: ak budeme v spovednici dlho, bude sa pýtať, z čoho sa tak dlho spovedáme; ak tam budeme krátko, povie, že sme sa nevyznali zo všetkého. Bude slediť po všetkých našich pohyboch a pre jediné hnevľivé slovo bude tvrdiť, že sme neznesiteľní; starostlivosť o naše záležitosti sa mu bude javiť ako lakomstvo, naša miernosť ako prihlúposť. A deti tohto sveta? Ich hnevľivé výbuchy sú ušľachtilosťou ducha, ich lakomstvo – dobrým hospodárením, ich dôvernosti – počestnými známosťami: pavúky vždy kazia dielo včelám.

Nechceme toho slepca biť, Filotea: nech si kričí, ako chce. Je ako sova, čo plaší denné vtáky. My budme pevní vo svojich úmysloch, neochvejní vo svojich predsavzatiach; vytrvalosťou sa ukáže, či a ako sme sa naozaj pravdivo zasvätili Bohu a oddali sa zbožnému životu. Kométy a obežnice sú na pohľad skoro rovnako jasné, ale kométy v krátkom čase zmiznú, kým obežnice žiaria na trvalo. Práve tak sa navonok veľmi podobajú pretváрка a pravá cnosť, ale dajú sa jedna od druhej ľahko rozoznať, lebo pretváрка nie je vytrvalá a rozptýli sa ako stúpajúci dym, kým pravá cnosť je vždy pevná a stála. Ak sme ponížovaní a ohováraní, je to pre nás nemalá výhoda, dobre zabezpečujúca začiatok nášho zbožného života, lebo sa tým vyhneme nebezpečnosti márnivosti a pýchy. A tieto sú ako tie pôrodné baby v Egypte, ktorým diabolský faraón nakázal, aby hneď v deň pôrodu usmrtili izraelských novorodencov mužského pohlavia [Ex 1, 15-16]. Pre nás je svet ukrižovaný a my pre tento svet tiež [porovnaj Gal 6, 14].

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/clovek-sa-nesmie-ohliadat-na-reci-svetskych-ludi-sv-frantisek-salesky/>